

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวของประชาชนใน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

Factors influencing intention to doing private business for the people in Amphur Muang Surin Province

พีระวิชญ์ ชื่นชม¹

Peerawit Chuenchom

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวของประชาชนใน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวของประชาชนใน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ และเพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวของประชาชนใน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตาม เพศ อายุ พื้นฐานครอบครัว และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนในอำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ที่มีความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 400 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's Correlation) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ผลการศึกษาพบว่า (1) ผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 26-30 ปี ประชาชนที่ไม่เคยเป็นผู้ประกอบการเริ่มสนใจที่จะทำธุรกิจส่วนตัว และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000-25,000 บาท (2) ระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัว โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด (3) ระดับความคิดเห็นต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัว โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และ

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ และปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ มีผลต่อ ความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวของประชาชนใน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจ, ธุรกิจส่วนตัว

1 นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสำหรับนักบริหารรุ่นใหม่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยาเขตสุรินทร์, Master's Student in Business Administration Program for Young Executives, Ramkhamhaeng University Surin Campus

ABSTRACT

An Independent study on influencing factors intention to own business of the people in Mueang Surin District Surin Province have a purpose To study the factors influencing the intention to conduct private business of the people in Mueang Surin District Surin Province and to compare factors influencing people's intention to conduct private business in Mueang Surin District Surin province classified by gender, age, family background and average monthly income The samples used in the study were People in Mueang Surin District Surin Province with the intention of running a private business, totaling 400 people, collecting data by using a questionnaire. The statistics used for analysis are Percentage, mean, standard deviation Finding the correlation coefficient and multiple regression analysis The study found that (1) Most of the respondents were male, aged 26-30 years People who were never entrepreneurs became interested in starting their own business. and average monthly income 15,000-25,000 baht (2) The level of importance of factors influencing the intention to engage in self-employment business. Overall, it was at the highest level of agreement (3) The level of opinions towards the intention to operate a private business Overall, it was at the highest level of agreement. and hypothesis test results It was found that the factor of perceived entrepreneurial competence and the factor of entrepreneurial attitude Affects the intention to conduct private business of the people in Mueang Surin District Surin Province Statistically significant at the 0.05 level

Keywords: factors influencing intention , personal business

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย

ในชีวิตประจำวันของมนุษย์นั้นจะต้องเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจและธุรกิจอยู่ตลอดเวลาไม่ทางตรงก็ทางอ้อม ในสมัยโบราณมนุษย์อาจจะดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยลำพังตนเอง มีความเป็นอยู่ตามอัธยาศัยของแต่ละคนแต่ละครัวเรือนตามความสามารถที่แตกต่างกัน เช่นบางคนถนัดทางการเพาะปลูกก็จะมีผลผลิตทางการเกษตรมาก บางคนเก่งทางทอผ้าก็จะมีเสื้อผ้ามากคนที่ล่าสัตว์เก่งก็จะมีเนื้อสัตว์มาขาย ต่อมาเมื่อวิวัฒนาการของคนเปลี่ยนไป มนุษย์ก็รู้จักนำสิ่งของที่ตนเองมีมากเกินความต้องการมาแลกเปลี่ยนสิ่งของที่ตนเองขาดแคลนจึงเกิดระบบการแลกเปลี่ยนสิ่งของกันขึ้น เรียกว่า “Barter System” เช่น เอาข้าวมาแลกกับเกลือ เอาเนื้อมาแลกกับผักและผลไม้ เอาไข่มาแลกกับชาหรือกาแฟ เป็นต้น ซึ่ง

ระยะแรกๆ นั้นการแลกเปลี่ยนดังกล่าวกระทำกันในระหว่างเพื่อนบ้านใกล้เคียง ต่อมาเมื่อมนุษย์เดินทางท่องเที่ยวรวมถึงการย้ายถิ่นฐานการประกอบอาชีพในท้องถิ่นต่างๆ จึงทำให้การแลกเปลี่ยนขยายวงกว้างออกไปเรื่อยๆ และเริ่มมีวิวัฒนาการของรูปแบบการแลกเปลี่ยนคือเริ่มมีการใช้สื่อกลางในการแลกเปลี่ยน สิ่งที่ใช้เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนก็ขึ้นอยู่กับความพอใจของบุคคลในยุคนั้น และได้พัฒนาการเปลี่ยนแปลงมาจนถึงปัจจุบันนี้ (วันทนีย์ ภูมิภัทราคม. 2558 : 1) เมื่อระบบการขนส่งพัฒนาการเดินทางท่องเที่ยวมีมากขึ้นและขยายตัวกว้างขึ้น การแลกเปลี่ยนสินค้าระหว่างกันนอกจากจะขยายวงกว้างแล้วยังเกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบจากสิ่งของเป็นการใช้สื่อในการแลกเปลี่ยนเพื่อให้เกิดความสะดวกและสนองตอบความต้องการได้ดีขึ้น จนกระทั่งคนในสังคมใช้เงินเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนในสังคม การทำธุรกิจในสังคมจึงเกิดขึ้นอาจกล่าวได้ว่าธุรกิจเกิดขึ้นเนื่องจากความต้องการของมนุษย์ทำให้มนุษย์ได้รับความสุข ความสะดวกสบาย (จรีพร จันทรพาณิชย์. 2555 : 1)

ทั้งนี้เพราะมนุษย์มีต้องการและความต้องการบางอย่างไม่อาจจัดทำหรือจัดหาได้เอง จำเป็นต้องอาศัยผู้อื่นทำให้ บริการให้ ยิ่งในปัจจุบันนี้มนุษย์ได้พัฒนาและสร้างความเจริญให้แก่ตนเองมากขึ้น จึงก่อให้เกิดความต้องการในสิ่งต่างๆ นอกเหนือจากความต้องการพื้นฐานมากขึ้น และการที่มนุษย์จะสามารถตอบสนองความต้องการในทุกๆ ด้านของตนเอง จำเป็นอาศัยบุคคลอื่นจัดหาและดำเนินการให้ ดังนั้นจึงก่อให้เกิดเป็นองค์การธุรกิจขึ้น และธุรกิจจะไม่สามารถดำเนินกิจกรรมได้หากไม่มีปัจจัยหลักในการดำเนินงาน ซึ่งก็คือทรัพยากรมนุษย์ที่จะเป็นตัวผลักดันและขับเคลื่อนธุรกิจไปในทิศทางที่ต้องการ จึงทำให้เกิดการจ้างงาน ดังนั้นยิ่งธุรกิจมีจำนวนมากและขนาดที่เพิ่มขึ้นมากเท่าใด ก็ยิ่งส่งผลต่อการจ้างงานเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น ซึ่งก็จะสะท้อนให้เห็นถึงสภาพเศรษฐกิจของสังคมและประเทศๆ นั้นได้เป็นอย่างดี เช่นในช่วงก่อนการวิกฤตเศรษฐกิจปี 2540 ลักษณะการเจริญเติบโตของธุรกิจในประเทศไทยอยู่ในระดับที่สูงและมีแนวโน้มพัฒนาเพิ่มมากขึ้น

ต่อมาเมื่อธุรกิจได้พัฒนาให้มีขนาดใหญ่ขึ้นๆ ก็สามารถผลิตสินค้าและบริการออกมาได้มากขึ้น และส่งออกจำหน่ายยังต่างประเทศ ทำให้ประเทศมีรายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งนับว่าธุรกิจช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติด้วย (นุสรรา บุญสนอง. 2549 : 5-6)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวของประชาชนใน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวของประชาชนใน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตาม เพศ อายุ พื้นฐานครอบครัว และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ธุรกิจส่วนตัว หมายถึง กิจการเจ้าของคนเดียว ซึ่งเป็นธุรกิจที่บุคคลคนเดียวเป็นเจ้าของ อาจเป็นธุรกิจเล็กๆที่ทำกันภายในครอบครัว หรืออาจมีขนาดใหญ่ขึ้นมาอีก ซึ่งอาจจะมีการจ้างพนักงานมาทำงานก็ได้ โดยมีการดำเนินการเพื่อหวังผลกำไร

2. ผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคลที่ก่อตั้งองค์การ เป็นเจ้าของหรือหุ้นส่วนที่เข้ามาดำเนินการธุรกิจ โดยยอมรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ในการดำเนินธุรกิจ ทั้งนี้เพื่อผลกำไร และความพอใจ

3. เจตคติ หมายถึง สภาพความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกเชิงประเมินที่มีต่อสิ่งต่างๆ เช่น วัตถุ สถานการณ์ ความคิด ผู้คน เป็นต้น ซึ่งเจตคติทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งนั้น ในลักษณะเฉพาะตัวตามทิศทางของทัศนคติที่มีอยู่

ขอบเขตงานวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ 400 ราย

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

2.1 ด้านตัวแปรอิสระ ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ 2) ปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ 3) ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ

2.2 ด้านตัวแปรตาม คือ ความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวของประชาชนใน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

3. ขอบเขตด้านพื้นที่ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาที่อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.แนวคิดเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจส่วนตัว

เนื่องจากมนุษย์มีความสามารถไม่เหมือนกัน และเรียนรู้ที่จะอยู่ให้รอด จึงเกิดการแลกเปลี่ยนสิ่งของขึ้น (Barter System) เมื่อระบบขนส่งพัฒนาการเดินทางท่องเที่ยวมีมากขึ้น และขยายตัวกว้างขึ้น การแลกเปลี่ยนสินค้าระหว่างกันนอกจากจะขยายวงกว้างแล้วยังเกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบจากสิ่งของเป็นการใช้สื่อกลางในการแลกเปลี่ยนเพื่อให้เกิดความสะดวกและตอบสนองความต้องการได้ดีขึ้น จนกระทั่งคนในสังคมใช้เงินเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนในสังคม การทำธุรกิจในสังคมจึงเกิดขึ้น อาจกล่าวได้ว่าธุรกิจเกิดขึ้นเนื่องจากความต้องการของมนุษย์ ทำให้มนุษย์ได้รับความสุข ความสะดวกสบาย ปัจจุบันธุรกิจได้ขยายวงกว้างไปสู่ธุรกิจระหว่างประเทศ

2.ทฤษฎีความสัมพันธ์กับผู้ประกอบการ

นิยามความหมายและลักษณะสำคัญของการเป็นผู้ประกอบการที่นำเสนอมาข้างต้นได้ชี้ให้เห็นว่าการเป็นผู้ประกอบการนั้นประกอบด้วยองค์ประกอบหลายประการที่ต้องใช้การบูรณาการจากหลายทฤษฎี ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐศาสตร์การบริหาร สังคมวิทยาและจิตวิทยา เป็นต้น โดยการมีวรรณกรรมหลายบทความได้นำเสนอทฤษฎีที่มีความสัมพันธ์ ตลอดจนได้รับการศึกษาว่าสามารถนำมาอธิบายถึงภาวะการณ์เป็นผู้ประกอบการ โดยมีความสอดคล้องกับลักษณะและนิยามของการเป็นผู้ประกอบการ

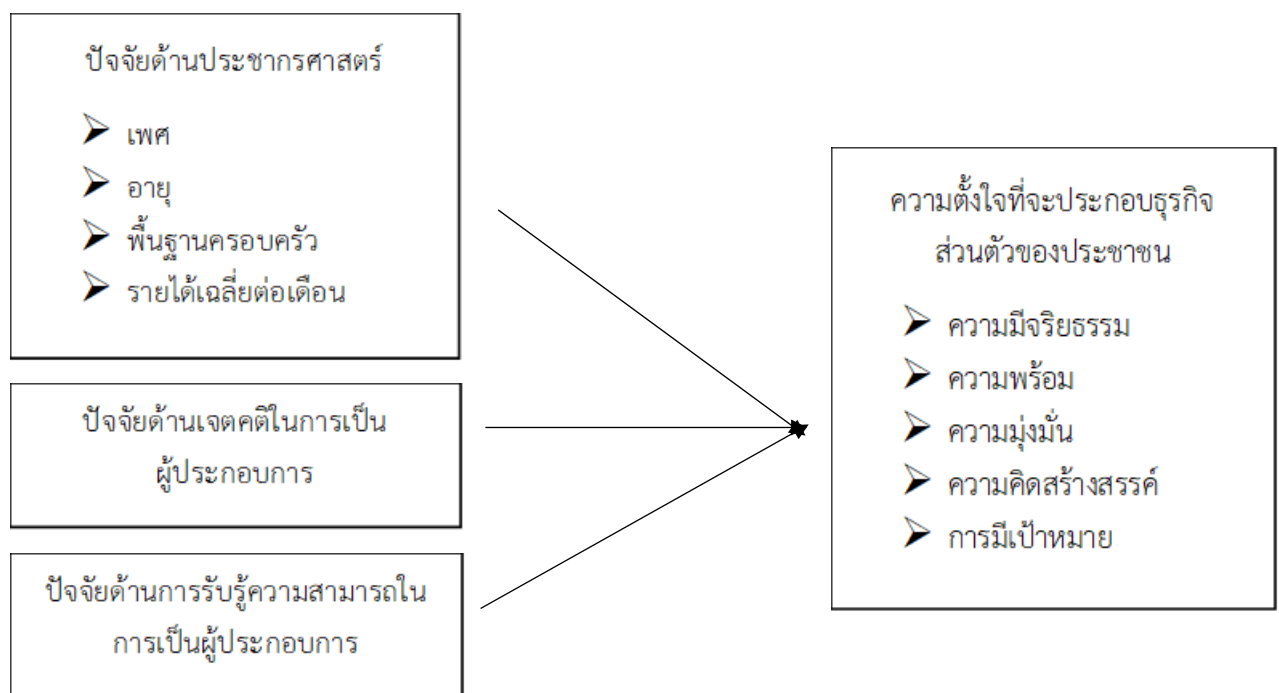
สมมุติฐานการวิจัย

สมมุติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่ต่างกันส่งผลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวของประชาชนใน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

สมมุติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการที่ต่างกันส่งผลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวของประชาชนใน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

สมมุติฐานที่ 3 ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการที่แตกต่างกันส่งผลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวของประชาชนใน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

กรอบแนวคิดงานวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร และการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการสำรวจครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวในเขต อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ โดยไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่ชัด

กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการสำรวจครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวในเขต อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 400 คน โดยใช้สูตรของ W.G. Cochran

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ซึ่งได้สร้างตามวัตถุประสงค์เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวของประชาชนใน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ พื้นฐานครอบครัว และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิดแบบเลือกตอบ

ส่วนที่ 2 ข้อคำถามระดับความคิดเห็นของผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว ใช้ลักษณะการตอบคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนตามระดับความเห็น 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ต (Five-Point Likert Scales) เป็นคำถามที่ใช้ประเมินระดับความคิดเห็น โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน

ส่วนที่ 3 ข้อคำถามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ มีอยู่ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ความคิดสร้างสรรค์ ความมีจริยธรรม ความพร้อม การมีเป้าหมาย และ ความมุ่งมั่น ใช้ลักษณะการตอบคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนตามระดับความเห็น 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Five-Point Likert Scales)

ส่วนที่ 4 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว

3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้การดำเนินการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha) เป็นการหาค่าเชื่อมั่นแบบวัดความสอดคล้องภายใน โดยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยกำหนดให้ค่าความเชื่อมั่นต้องมากกว่า 0.5 ขึ้นไป จึงจะถือว่าแบบสอบถามสามารถใช้ในการเก็บข้อมูลได้ จากการศึกษาพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha) ของกลุ่มตัวอย่างทดลอง 40 คน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสามารถนำแบบสอบถามชุดนี้ไปใช้ในการเก็บข้อมูลกับผู้ปกครองจำนวน 400 รายต่อไปได้

4.การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูล 2 ประเภท คือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยก่อนที่ผู้วิจัยจะแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยจะทำการชี้แจงให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์และวิธีการตอบแบบสอบถามก่อน โดยผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการใช้แบบสอบถามออนไลน์ผ่าน Google form เมื่อกลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามครบแล้ว จึงทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลก่อนนำมาประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทความ เอกสารประกอบการบรรยาย คู่มือที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย และสืบค้นจากอินเทอร์เน็ต เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย

5.การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม และนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ และ ร้อยละ

ส่วนที่ 2 เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวของประชาชนใน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ โดยใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มี 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบแบบ t-Test

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวของประชาชนใน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ประกอบด้วย การรับรู้ปัญหา การแสวงหาข้อมูล การประเมินผลทางเลือก การประกอบธุรกิจส่วนตัวโดยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ และ ร้อยละ

ส่วนที่ 4 การทดสอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวของประชาชนใน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ โดยใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบแบบ F-Test

ผลการวิจัย

1.ประชาชนที่มีความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัว โดยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 26-30 ปี ประชาชนที่ไม่เคยเป็นผู้ประกอบการเริ่มสนใจที่จะทำธุรกิจส่วนตัว และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000-25,000

2.ประชาชนที่มีความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัว โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

3.ประชาชนที่มีความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวมีความคิดเห็นต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัว โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ และ ปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ มีผลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวของประชาชนใน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัว สามารถเขียน จำแนก ออกเป็น 2 ด้าน

ความตั้งใจเป็นที่ผู้ประกอบการ	B	T	Sig
ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ	0.50	10.71	0.00
ปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ	0.70	20.44	0.00

ทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัย	ค่าสัมประสิทธิ์	T	สรุป
ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการที่แตกต่างกันส่งผลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวของประชาชนใน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์	0.50	10.71	ยอมรับสมมติฐาน
ปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการที่แตกต่างกันส่งผลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวของประชาชนใน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์	0.70	20.44	ยอมรับสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐาน

1. ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการที่ต่างกันส่งผลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวของประชาชนใน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. ปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการที่ต่างกันส่งผลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวของประชาชนใน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวของประชาชนใน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ที่แตกต่างกัน ได้แก่ เพศ , อายุ , พื้นฐานครอบครัว, รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวของประชาชนใน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ที่แตกต่างกัน , เพื่อศึกษาปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการที่แตกต่างกันส่งผลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวและเพื่อศึกษาปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการที่แตกต่างกันส่งผลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัว กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ หาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย \bar{x} ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) สรุปผลได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวของประชาชนใน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ มีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 58.8 เพศหญิง จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 41.3 ส่วนใหญ่มีอายุ 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.8 รองลงมาคือ อายุในช่วง 21-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.8 อยู่ในช่วง 31-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.3 อยู่ในช่วง อายุต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 9.3 อยู่ในช่วง 36-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 6.5 อยู่ในช่วงอายุมากกว่า 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 5.5 ส่วนใหญ่ประชาชนที่ไม่เคยเป็นผู้ประกอบการเริ่มสนใจที่จะทำธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 61.0 และ ผู้ที่เป็นผู้ประกอบการอยู่แล้ว คิดเป็นร้อยละ 39.0 ประชาชนที่เพิ่งเริ่มทำธุรกิจส่วนตัวส่วนใหญ่จะมีรายได้ 15,000-25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 39.3 รองลงมา 25,000-35,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.8 รายได้น้อยกว่า 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.3 รายได้ 35,000-45,000 คิดเป็นร้อยละ 9.5 รายได้มากกว่า 55,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 5.5 รายได้ 45,000-55,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.8

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวของประชาชนใน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ของ คนที่มีความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัว โดยออกเป็น 2 ด้าน ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ , ปัจจัยด้าน

เจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับสำคัญมากเมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยทั้ง 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ ($\bar{x} = 3.53$, SD 0.53) ด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ ($\bar{x} = 4.58$, 0.58) ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ระดับความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวของประชาชนใน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 400 คน พบว่า ความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัว มีปัจจัยสำคัญ ได้แก่ ความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ มีองค์ประกอบดังนี้ ด้านความมีจริยธรรม ($\bar{x} = 4.81$, SD=0.81) ด้านความพร้อม ($\bar{x} = 4.67$, SD=0.67) ด้านการมีเป้าหมาย ($\bar{x} = 4.75$, SD=0.75) ด้านความมุ่งมั่น ($\bar{x} = 4.71$, SD=0.71) ด้านความคิดสร้างสรรค์ ($\bar{x} = 3.63$, SD=0.63) ตามลำดับ

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวของประชาชนใน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ มีวัตถุประสงค์ 2 ข้อ โดยสามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวของประชาชนใน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์

ผลการวิจัยพบว่า ความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัว โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ และ ด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มารยาท โยทองยศ,ทรงวาด สุขเมืองมา (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรี: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่า ทศนคติ ต่อการเป็นผู้ประกอบการ และการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการมี อิทธิพลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรี ซึ่งทศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการสูงที่สุดโดยมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวของประชาชนใน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตาม เพศ อายุ พื้นฐานครอบครัว และ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 4.58 เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1.ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

1) จากผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้เห็นว่า ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ ต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้ประกอบการได้เห็นถึงความสำคัญของการเป็นผู้ประกอบการ

2) จากผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้เห็นว่า ระดับปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการส่งผลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยที่มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวของประชาชนใน อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ แต่จากการศึกษาครั้งนี้ยังพบด้านที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะประกอบธุรกิจส่วนตัวค่อนข้างน้อย มีหนึ่งด้าน คือ ด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ จึงต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ในส่วนนี้มีการพัฒนาเพิ่มมากขึ้น เพื่อตอบสนองต่อความต้องการที่จะเป็นผู้ประกอบการที่มีคุณภาพ ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่นๆ เพิ่มเติมก่อนทำการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

วันทนีย์ ภูมิภักทราคม. (2558). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ. กรุงเทพฯ : วี.เจ. พรินต์ติ้ง.

จรีพร จันท์พาณิชย์. (2555). หลักการประกอบธุรกิจเบื้องต้น. บุรีรัมย์ : ซีพีการพิมพ์.

กระทรวงแรงงาน. (2558). อาชีพอิสระ. เข้าถึงได้จาก: <http://lb.mol.go.th/> (วันที่ค้นข้อมูล: 23 เมษายน 2566).

มานิตย์ มัลลวงค์, วิวัฒน์โชติกร เรื่องจันทร์. (2564) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ การค้นคว้าอิสระ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ชาญชัย พรอมมี, สิริมา นาคสาย (2563) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนิสิตหลักสูตรที่ มุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการ มหาวิทยาลัยพะเยา การค้นคว้าอิสระ วารสารบริหารธุรกิจและสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

มารยาท โยทองยศ, ทรงวาด สุขเมืองมา (2559) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรี: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ